

Nyfikenhetsvandring 14 - Jordens lagare 1 (skapelsen VI)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2009-03-08

Detta är nyfikenhetsvandring 14 Kära Nyfiken! Vi är inte färdiga med JORDENS SKAPARE än. Eller är det kanske han som inte är färdig med oss. Nu kommer vi in på sjätte delen av JORDENS SKAPARE. Ty han som är Jordens skapare är också JORDENS LAGARE. Hur ska han klara av den här jorden med dig och mig och alla andra besvärliga människor? Detta lagande tar lite tid. Vi ägnar två vandringar åt detta ämne. Vi talar om Jordens Lagare del 1 och Jordens lagare del 2

Men vi repeterar först vad som hänt på de två tidigare vandringarna: Vi fick vara med om den ljuvliga tiden då vi - du och jag - fick ströva omkring i Den underbara trädgården (vandring 12) På vandring 13 försökte vi lösa Trasighetens gåta. Vi talade om Trasighetens ABC. Vi fick lyssna till en Teologisk diskussion i buskarna. Vi fick tre regler för hur man klarar av ofromma teologer (vilka var de?). Till sist på förra vandringen hamnade vi inne på ormens maktområde och fick bevittna det stora syndafallet.

Nu går vi vidare.

Spänn på nyfikenhetsupptäckarvandringsskorna!

Framåt marsch!

Kommenderar kärleksfullt din vän och slavdrivare

Jordens skapare

(Del VI: Jordens lagare 1)

Vi befinner oss fortfarande i 1 Moseboken kapitel 3. Vi var ju där på förra vandringen

också. Nu ska vi få upptäcka och fundera över vad Herren Gud gör för att laga sin skapelse. Del 1 Del2

- Gud letar efter oss

- Gud gör oss klarsynta

- Gud skyddar oss

- Gud lider med oss Gud letar efter oss Och de hörde Herren Gud vandra i lustgården, när dagen började svalkas. Då gömde sig mannen med sin hustru för Herren Guds ansikte bland träden i lustgården. Men Herren Gud kallade på mannen och sade till honom :

"Var är du?"

(1 Mos 3:8-9) Det har blivit kväll. Adam och Eva sitter en bit ifrån varandra. De skäms för varandra. Eva har tagit fram nål och tråd och tråcklat ihop kläder av fikonlöv åt dem. Några misslyckade bikinis som skaver.

Det är kväll. Solen har just gått ned. Plötsligt hör de hur det knastrar i grusgångarna. Det är Herren Gud som kommer på aftonpromenad.

Då får Adam och Eva brått. De gömmer sig för Gud. Och för varandra. Människan rädd för Gud. Människan rädd för människan.

De gömmer sig för Herren Guds ansikte. De vågar inte se in i det ansiktet. Vad gör Herren Gud när han kommer på besök?

Han ropar efter människan: Var är du? Kan du höra hans rop efter dig? Var finns du människa som gömmer dig i det paradiset du byggt upp åt dig själv?

Gud letar efter människan som gömt sig för honom. Gud frågar inte därför att han inte vet. Den allvetande Guden kunde gått fram just till den buske bakom vilken Adam satt och till den buske bakom vilken Eva gömde sig och tagit dem i nackskinnen och dragit fram dem. Men han gör inte så. Han vill att människan själv skall uttrycka sin situation. Var är du? Vad har hänt? På Herrens rop svarar mannen. Han är rädd. Han skäms. Därför gömmer han sig. Men han talar inte direkt och öppet vad han gjort. Och precis så gör också vi så ofta. Vi snurrar runt omkring våra problem.. Vi tycker SYND OM OSS. Men vågar inte se att det är SYND I OSS. Men Herren Gud fortsätter sitt själavårdande samtal med mannen. Gud kunde naturligtvis pekat på orsaken direkt. Men han ställer frågor till människan, därför att han vill att människan själv skall uttrycka sin situation.

Vem har låtit dig förstå? Har du ätit?

Hans underliga beteende att springa och gömma sig måste ha en orsak. Bakom våra konstigheter och knepigheter ligger ofta en bestämd synd. Något vi vill dölja.

Bakom frågorna ligger ett värnande om den mänskliga högheten. Människan ställs till svars. Mannen och kvinnan får svara för vad de gjort.

Men ormen får ingen fråga. Djuret har inget ansvar.

Mannen erkänner att han har ätit. Men han har ett försvar för din handling. Det var faktiskt inte hans fel.

Det var Guds fel. Kvinnan som DU HAR GIVIT MIG....

Och det var kvinnans fel: HON GAV MIG ... Då vänder sig Gud till kvinnan och säger: Vad är det du har gjort!

Också kvinnan skyller ifrån sig: Det var ormens fel. Känner vi igen oss här i både mannen och kvinnan. Det var inte mitt fel.

Det var inte jag som började. Det är föräldrarnas fel. Samhällets fel. De andras fel. Men varje gång en människa vågar säga: Det jag som gjorde fel, förlåt mig, så slår hon vakt om sitt människovärde.

Så kan inte ett djur säga.

Men en människa kan det.

Och varje gång hon säger det höjer hon sig över djurstadiet och slår vakt om sin storhet.

Gud gör oss klarsynta

Först blir vi klarsynta över vad som händer då vi går bort från Gud. Människan drivs bort från den underbara trädgården. Arbetet vedermöda och svettigt. En ständig kamp mot törne och tistel. Den ursprungliga meningen med arbetet försvinner. Människan

möter smärta och tårar. Det blir också en gräns för människans stund på jorden. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, till dess vänder åter till jorden. Nu finns ett TILL DESS. Människan måste dö ... (3:19). Gud låter oss förstå vilken maktkamp vi är utsatta. Han öppnar våra ögon. Ormen är en ond makt. Och denna makt vill lura oss bort från kärleksförhållandet till Gud. Därför utrustar först människan med kampsinne. Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall trampa sönder ditt huvud och du skall stinga den i hälen.

(1 Mos 3:15) Varför dödar Gud inte ormen? Varför får ondskans representant leva kvar? Varför tar inte Gud bort det onda från jorden?

Om Gud skulle ta bort det onda från jorden skulle han också få ta bort oss. Vi har redan ormgiftet i kroppen. Om vi ber: "Gode Gud, bränn bort det onda inom mig", vad skulle då bli kvar? Det onda sitter inte i en vrå någonstans. Det finns överallt. I självbelåtna ögon, lata fötter, högmodiga tankar och i en mun som kan spotta ut de mest elaka och sårande ord...

Gud tar inte bort det onda. Han gör något annat i stället. Först sätter han en fiendskap mellan ormen och människan. Det onda blir människans fiende. Och Gud utrustar människan med kampsinne så att hon kan ta upp kampen mot det onda.

Människan får uppgiften att trampa sönder ondskan. Denna skall söndertrampa ditt huvud. Leta rätt på huvudet, platsen där det onda tänks ut. Gå till botten med problemen. Dra upp det onda med roten. Trampa sönder och slå sönder allt som skadar och plågar och förvillar. Leta rätt på dess ursprung. Avslöja det. Avsky det. Gå till kamp mot det.

I denna kamp behöver människan bli klarsynt, djärv. Tro inte att det onda är så ofarligt. Lek inte med ormens stjärt. Den vaggar ju så tjusigt. Rätt som det är vänder sig ormen om och hugger dig i hälen. Ondskans makt vill göra allt för att plåga dig på vandrigen genom livet. När hälen får ett sting får den svårt att trampa på ormens huvud. Var vaksam mot ondskans försåt och li. Gå inte på vad som helst.

Gud tar inte bort det onda. Han gör något annat i stället. Han sätter fiendskap mellan ondskan och människan och utrustar människan i denna kamp. Han gör något mer också.

Han ger löftet om den kommande frälsningen. 1 Mos 3:15 brukar vi kalla för protoevangeliet = det första evangeliet. När vi låter denna vers i Gamla Testamentet belysas av det som sägs om Jesus i Nya Testamentet får den en klarhet som den som skrev ned denna vers säkerligen inte såg. Kvinnans säd - Marias son - skall söndertrampa ormen huvud.

Det är ju detta Jesus gjorde på korset. "Vi förlossas, ormen krossas". Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.

(1 Kor 15:57) Här behöver vi stanna till ett tag. Och reflektera över vad Bibeln säger om denna onda makt som vill lura oss bort från Gud. Först och främst behöver vi lära oss se att det finns en ond makt. Vi behöver se vem fienden är och hur han går tillväga.

Den ondes namn SATAN är hebreiska och betyder motståndare DJÄVULEN är ett grekiskt ord som betyder ordagrant DEN SOM KASTAR ISÄR, DEN SOM SÖNDRAR. DEN ONDE se Matteus 13:9 FRESTAREN se Matteus 4:3 FIENDEN

svordomar: FAN, se Matteus 13:39 OVÄNNEN se Matteus 13:24-30 ORMEN

eller "Den gamle ormen", Bibel 2000: ormen från urtiden,

se Joh Upp 12:9, 1 Mos 3. Vi behöver inte endast lära oss att Fienden är en farlig person utan också att han går listigt till väga. Ormen var listigare än alla andra ... 1 Mos 3:1. Han tycker om att klä ut sig och möta oss där vi minst förmodar faran. Låt oss titta in i hans garderob: Den ondes garderob Bockfot och horn

Förr i världen skildrades Djävulen som en hemsk figur med bockfot, svans och spetsiga öron. Han var luden och svart. Hans vapen var eldgaffeln. Bibeln beskriver honom inte så. Om en sådan figur skulle visa sig idag, skulle alla tro att det var någon som ordnat en maskerad. Ormskinn

I Bibeln skildras Djävulen mycket mer realistiskt. Djävulen klär ut sig. Han har många kläder i sin garderob. Han kommer som en orm, som för ett förnuftigt resonemang, (1 Mos 3). Änglkläder

Han förskapar sig till Ljusets ängel och kommer som det godas representant (2 Kor 11:14). Lejonpäls

Han har också lejonkläder i sin garderob. Han är inget lejon men han klär ut sig som lejon för att göra oss rädda (1 Petrus 5:8). Fårkläder

Jesus talar om att de falska profeterna kommer förklädda till får (ser ut som snälla kristna) men i sitt inre är de rovlystna vargar. Poängen med Bibelns djävulsskildring är att han alltid kommer på ett högst oväntat sätt. För att vinna seger behöver vi lära oss vem han är och hur hans taktik är. Och vi behöver framför allt kontakt med honom som är Starkare, kontakt med Gud som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus. (1 Kor 15:57) Denna hoppfulla lovsång i hjärtat får du bära med dig tills vi träffas nästa gång. På vandring 15 fortsätter vi med temat Jordens Lagare och då ska vi se hur Gud skyddar och hur Gud går in i vår nöd och lider med oss där.